

„Францизитс, които тогази бѣхъ зѣли Цариградъ, да не закачатъ „блѣгарското царство, защото и той тогази знае що да прави съ „тѣхъ (!!). Така станѣ блѣгарското Патріаршество.“

Всакы благоразуменъ Българинъ види съ какъвъ духъ е писанъ той-зи поглѣдъ и каква цѣль са съкрива въ него. Безиманній съчинитель, току що не проповѣда явно, чи Българи трѣба да станатъ папищаши! Навсакъ стръчка са старае да докажи, чи Папа билъ всегда глава чъркви и чи Българска Патриаршия са съставила отъ Папа! Колко слѣпо и лъжливо са е заблѣдилъ и повель той на това, то са види отъ негово дебело незнание повѣстности! Той къту клевети Българи, чи припознавали Папа за глава чъркви си, клевети безстыдно и Грѣци, чи и тии ушь припознавали Папа за глава чъркви! . . .

„Слѣдъ това Фотий пакъ падна отъ прѣстолъ и подиръ него царо- „грашките Патріарси познавахъ Папата за глава на христіянската „чърква.“

Тукъ господство му лъжи и незнае що пише! Раздоръ между цариградска и чърквя и риманска, какъ то е знайно, почна отъ Патриарха Фотия въ 858 л. и съвършенное отдѣление на Вѣзточна и Западна чърквя стана въ 1054 въ врѣма Патриарха Киула-рия; нѣ до него врѣма, то есть, до 1054, грѣцки патріарси не сѫ' припознавали Папа за глава на христианска вѣрја! Тии припознавахъ, какъ то и до сега припознаваѣтъ, за глава Іисуса Христа. И това стана причина та са отдѣлихъ отъ Римляни; защото Папа искаше да бѣди глава чъркви и намѣстникъ апостола Петра, кое е противно и на само Евангелие. Іисусъ Христосъ никаго не оставилъ христианскы чъркви, напротивъ той всегда проповѣда равностъ и смиреніе: „послѣдниятъ между вами бѣдетъ първый,“ говори са въ сватое благовѣствуваніе. Византийско сващенство, отъ какъ са учрѣди императорски прѣстолъ въ Византионъ, подъ има-немъ Новъ Римъ, упирающо са на императорска силъ, нѣщѣше вѣ-ки никакъ да признава Папа за глава чъркви, нѣ византийски епи-скопъ надѣна тытулъ Патриархъ, послѣ вселеный и всесватѣйшій. Сами же византийски императори не търпѣхъ да завысва византийско сващеноначалство отъ Папа, кого тии мислѣхъ слуга себѣ! А негова милость исуитскій подкупникъ и рабъ, казва чи Грѣци признавали Папа за глава!!! Таѧ легенда, що и прѣдстава тукъ подъ има-немъ, единъ поглѣдъ връху бѣлгарска историја, не е скована само отъ не-говъ глупавъ главъ, нѣ отъ исуитско хитролукаво перо въ Бебеш-ка исуитска фабрика! Нѣ съсъ сичка хитролукавица, що е спле-тена, пакъ не можи да почърни истину! . . . Безиманній съчини-